

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 4. Quomodo corpus Christi desinat esse in Eucharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Secundò.

Secundò ; Quia ignis hęc calefaciens , non potest calorem suum trajcere Romam : tũm quia locus ille est extra ambitũ virtutis eius ; tũm quia nulla causã naturalis potest idem ponere duobus locis , etiam intra suum ambitum . Dices , ratione subiecti fieri vt sit in duobus locis . Respondeo , Subiectum id non posse efficere : nam subiecti est solum recipere calorem , non autem influere actiue dando ei esse : ergo calor iste non replicatur Romã propter identitatem subiecti ; sed necesse est , vt à sua causã efficiente accipiat esse Romã ; quod tamen eius causã efficiens non potest dare .

Tertiò.

Tertiò ; Quia corpus , vt est hęc , nullam habet intrinsecam dependentiam à se , vt est Romã : ergo non est necesse , vt qualitatem , quam hęc accipit , etiam Romã accipiat .

Quartò.

Quartò , Quia presentiam , situm , extensionem ad locum , vel indiuisibilitatem , quam habet in vno loco , non habet in altero ; vt patet in mysterio Eucharistiã : ergo non est necesse , vt habeat illud accidens etiam in altero loco , quod habet in vno . Si dicas , illa accidentia pendere à loco , & ideo non trajci in alium locum : Respondeo , ergo ex eo , quod corpus hęc recipit accidentia , quã vel non possunt trajci (vt est presentia , & vbi ;) vel non trajciuntur reipsã (vt extensio , figura , situs ;) colligimus etiam alia accidentia naturali virtute non trajci . Si enim , propter identitatem subiecti , accidens quod in eo hęc recipitur , necessariò deberet etiã alibi in eo recipi , omne accidens in eo receptum deberet trajci ; vel certè , si non posset trajci , etiam non posset in eo recipi .

36
Si tempore
Passionis
fuisse af-
seruata Eu-
charistiã ,
non fuisse
in ea Chri-
stus passus .

Hinc sequitur , Si tempore passionis fuisse seruata Eucharistiã , Corpus Domini non fuisse alterandum in illa , aut lacerandum , sed prorsus illæsum permanfurum etiam si in forma naturali alteraretur & laderetur : & consequenter nec animam separandam ibidem fuisse .

37

Super est de actibus vitalibus : quos quidam existimant necessariò trajci , propter sympathiã , quam habet anima vt est in vno loco , ad seipsam , vt est in alio .

Actus vi-
tales non
replicantur
necessariò
ad replica-
tionem sub-
iecti .

Sed contrarium est probabilius . Ratio est , Primò ; Quia nulla est dependentia intrinseca inter hominem , vt est hęc , & vt est alibi . Similiter nec inter animam vt hęc , & vt est alibi , quando vtrouque omnino perfectam & adæquatam presentiam habet . Ergo nulla est ratio , cur sit necesse actum vitalem ; qui hęc fit , etiam ibi fieri : vt si hęc videas Petrum , etiam eundem videas Romã .

Secundò ; Quia hęc actus non trajciuntur ratione receptionis ; scilicet quod recipiatur in subiecto duobus in locis constituto ; vt patet ex dictis . Neque etiam ratione effectiõnis ; eò quod efficiatur à causã in duobus locis constitutã . Nam quod hęc operatur , non necessariò operatur alibi : Si enim Dominus loquatur in cælo , non opus est illum loqui in Eucharistiã ; vt omnes fatentur . Neque etiam ratione sympathiã , quia inter animam , vt est hęc adæquatè & perfecte , & vt est alibi , nulla est sympathia ; cum sympathia requirat dependentiam . Adde , sympathiam non efficere , vt eadem numero actio trajciatur , sed vt noua resultat : vt patet , dum quis leditur in pede . Idem enim dolor non est in capite , sed alius resultat .

Dices , Ergo fieri potest , vt quis in vno loco peccet , & in altero mereatur : ac proinde , vt hęc saluetur , ibi damnatur .

Respondeo , Si loquamur de potentia Dei absolute , concedo totum . Tamen , quia id non est consentaneum rerum naturis , ideo , posita tali replicatione in homine viatore , credibile est Deum tali prouidentia eum gubernaturum , vt eundem statum consequatur .

An quis
posset hęc
damnari , &
alibi salua-
ri .

DVBIVM III.

Verum Corpus Christi , vt est in Eucharistiã , possit à causis naturalibus immutari alia mutatione , quam motu locali ?

Respondeo , Non posse : quidquid dicant Nominales . Ita D. Thomas , & communior sententia Doctorum . Vide Scotum dist. 10. q. 9. Patet discurrendo per omnia genera mutationũ . Non enim potest generari à causã naturali , cum iam existat ; nec corrumpi , cum sit incorruptibile . Sed etsi in propria specie mortale esset , vt erat in in vltima cœna , tamen in Eucharistiã corrumpi naturaliter nequiret . Ratio est ; quia causã naturales non possent illud alterare qualitibus corruptiuis , quibus naturale temperamentum eurtitur : corruptio autem ex alteratione nascitur .

38
Affirmone
nominales ,
Verius ne-
gatur .

Probat Prior pars ; Quia vt qualitas aliqua recipiatur in Corpore Christi sub Eucharistiã , necesse est vt ipsa accipiat modum existendi indiuisibiliter , & in seipsa replicetur ; qui modus est valde supernaturalis , vnde à nulla causã naturali fieri potest . Quare nulla causã naturalis potest illi aliquam qualitatem imprimere ; ac proinde nec potest illud corrumpere . Hinc etiam fit , vt partes Christi , etsi simul sint , nec distent loco ; tamen non possunt in se vicissim agere , sicut fit in nobis . Ex quo sequitur illud corpus non posse etiam decrescere , vel accrescere . Decretio enim seu imminutio corporis , fit ex eo , quod aliquæ particule ab alijs vi caloris consumantur in auras . Accretio verò ex applicatione alimenti & distributione per membra , eiusque post multas alterationes assimilatione .

Nulla can-
sa naturalis
potest hęc
agere in
Corpus
Christi .

Neque etiã
partes cor-
poris
in se inini-
cem .

39
Nominales
putat Cor-
pus Christi
posse im-
mutare cor-
pora cir-
cumstantia .

Verum autem Christi Corpus possit corpora circumstantia immutare , non est ita certum . Nominales affirmant ; sed ob meritum fidei dicunt hanc actionem impediri .

Verum contrarium est probabilius , & tenet D. Tho. cum alijs . Ratio est , Quia sicut corpus & corporales qualitates non possunt existere naturaliter , nisi extensa ; ita credibile est non posse agere naturaliter , nisi extensa : modus enim agendi , sequitur modum existendi . Confirmatur ; quia effectus harum qualitatum naturaliter postulat extensionem : non enim potest calor produci , nisi in re diuisibili : ergo & ipsa causã debet habere extensionem , vt naturaliter possit agere . Patet consequentia : Quia cum sit causã vnioca , effectus non habet altiorem modum existendi in ipsa , quam in passio .

Verius ne-
gatur .

DVBIVM IV.

Quomodo Corpus Christi desinat esse in Eucharistiã ?

Respondeo , & Dico Primò , Non desinere ibi esse per motum localem , quo , corruptis speciebus adscendat in cælum . Est contra quosdam Theologos huius ætatis .

40
Nō adde-
dit locali-
ter in cœ-
lum .

Probat

Probatu Primò, Quia sic Corpus Christi haberet modum existendi spiritalem & indiuisibilem extra Sacramentum, scilicet in aere, & in caelo: quod est prorsus inauditum, & implicite est contra doctrinam Ecclesiae; quae dum docet Corpus Christi sic esse in Eucharistia, implicite negat illud sic esse alibi. Dogmata enim fidei, quae aliquid peculiare affirmant, habent vim exclusiuam. Ut cum fides docet Filium assumpsisse naturam humanam, implicite insinuat Patrem, aut Spiritum sanctum non assumpsisse. Sic cum docet tres esse personas diuinas, insinuat non esse plures. Ergo pari modo cum docet Christum in Eucharistia esse spiritalem, indiuisibilem, & indiuisibile modo; insinuat eum sic non esse alibi. Secundò, Quia in caelo tot essent replicationes Corporis Christi, quot ab initio fuerunt consecrationes, aequae in dies augerentur. Tertio, Christus quotidie ascenderet in caelum, sicut olim semel ascendit. Denique, ille modus existendi, non est conueniens functionibus humanae naturae: ergo non debet extra Eucharistiam, ob quam solam institutus est, conseruari.

Dico Secundò, Corpus Christi non definit ibi esse per solam mutationem factam in speciebus. Est contra Caietanum hoc loco. Probatu, Quia corpus habebat hic veram praesentiam, & sibi intrinsicam, quam corruptis speciebus amittit: ergo non definit hic esse per solam extrinsecam denominationem, sed amittit intrinsicam praesentiam, seu intrinsicam ubi.

41 Nec definit hic esse per solam mutationem factam in speciebus.

Obiectio.

Dices, Deus definit esse in creatura per mutationem solius creaturae: ergo similiter dici poterit de Corpore Christi.

Solutio.

Respondeo, Desinente creatura, definit quidem Deus esse in illa, non tamen definit esse in illo spatio, in quo erat creatura, sed semper manet praesens ibi, sicut ante, ac proinde non immutatur. Quod si desineret esse in eodem spatio, verè immutaretur. Quare ne faciamus mutabilem, ponimus immensum. Secus est de Corpore Christi, quod non manet praesens eidem spatio corruptis speciebus.

42 Anitur modum existendi indiuisibilem.

Dico Tertio, Corpus Christi non solum amittit praesentiam ad hoc spatium, sed etiam absolutè modum existendi indiuisibilem. Patet, Quia nusquam retinet hunc modum, speciebus sacramentalibus desitis.

43 Desinit hic esse per subtractionem influxus diuini.

Dico Quarto, Christus videtur desinere esse in Eucharistia per subtractionem influxus, & dependentiae, qua diuinitus ibi fuit positus. Probatu, Quia non retinet duas dependentias substantiales, duae replicationes, vt dictum est: ergo definit secundum alteram: non secundum eam, quam habet in caelo, (nam illa non terminatur ad Corpus Christi, vt est in Eucharistia:) ergo secundum eam qua ponitur in Eucharistia.

Dices: Ergo si Christus non haberet modum essendi naturalem, desineret in nihilum.

Respondeo, Posita tali hypothese, conueniret non desinere in nihilum, sed alibi conseruari secundum illum modum existendi. Si quis tamen supponat ita desinere, vt nunc definit, & non habere alibi esse, potest concedere desiderum in nihilum: sicut per actionem transubstantiationis, si alibi non esset, quodammodo ex nihilo crearetur. Neque mirum est, ex mira hypothese mira sequi.

ARTICVLVS VII.

Utrum Corpus Christi, prout est in hoc Sacramento, possit videri ab aliquo oculo, saltem glorificato?

Respondeo, Nò posse videri oculo corporali, vt est in hoc Sacramento. Est communis sententia Doctorum dist. 10. exceptis Nominalibus.

44 Non potest hic videri oculo corporali.

Probatu Primò, Ratione D. Thomae: Quia corpus visibile debet immutare mediū per sua accidentia aut qualitates diffundendo species visibiles: sed qualitates Corporis Christi non possunt immutare medium: ergo hoc Corpus non potest videri naturaliter. Maior patet. Probatu minor, Quia qualitates Corporis Christi sunt hic mediante substantia, scilicet mediante Corpore Christi, ac proinde indiuisibiliter: vnde non habent per se habitudinem ad species panis, vel ad corpus circumstantis; id est, non coextenduntur speciebus panis vel spatij: ergo non possunt species visibiles diffundere.

Secundò, Quia accidentia Corporis Christi sunt hic per modum substantiae; id est, secundum eum modum, qui conuenit substantiae per se, vt praescindit ab accidentibus sensibilibus: atqui substantia per se non est visibilis, aut imaginabilis: ergo nec accidentia, vt sunt in Eucharistia.

Quae ratio etiam probare videtur, nec supernaturaliter quidem videri posse. Nam oculus corporeus nò potest eleuari in sua operatione ad videntiam substantiae rei in se, vt praescindit ab accidentibus sensibilibus. Quod confirmatur, quia Corpus Christi non potest videri ab oculo intuitiue, sine modo illo, sub quo existit atqui hic modus penitus est indiuisibilis, vt pote extra rationem obiecti sensibilis; sicuti sonus videri non potest: ergo & Corpus Christi affectu hoc modo, est penitus indiuisibile. Maior probatur, quia sicut non potest videri corpus, quod est extensum, nisi videatur illa extensio; ita etiā non potest videri inextensum, seu collectum in statu indiuisibilem, nisi ille status & modus videatur; visio enim fertur in re, prout est in se; nec potest eam abstrahere à suo modo absoluto, qui illam immediatè afficit. Confirmatur, Nò potest videri nisi in certo spatio vel diuisibili vel indiuisibili: ergo non potest videri, nisi cum illo modo, què habet in spatio. Quare sicuti substantia spoliata colore & luce, non est visibilis, ita etiam color & lux spoliata extensione, non sunt villo modo visibilia.

45 Ne quidem supernaturaliter.

Dices Primò, D. Thom. ad 2. ait, Oculū Christi videre seipsum sub Sacramento existentem; tamen non videre modū existendi. Respondeo, Ob hoc argumentum Thomistae passim existimant oculū Christi videre seipsum, quatenus est in hoc Sacramento. Sed contra, Si oculus Christi potest seipsum videre, vt est in Eucharistia, cur non etiam oculi Beatorū? nec enim species impediunt: quia nò solum interius later, sed etiā est in superficie. Vnde forsasè D. Tho. solum vult dicere, oculū Christi, vt est in hoc Sacramento, videre seipsum, nò vt est in Sacramento; sed vt est in caelo: ita vt oculus videns, & visio sit in Sacramento, res visa in caelo. Quia probabile est, per concomitantiam visionem sui, quam habet de se in caelo, esse in Sacramento.

46

Nec se ipsum hic videri corporali oculo.

L 11 Dices